

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1776/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Милан Петровић, адвокат из ..., против тужених ББ, кога заступа Весна Станимировић, адвокат из ... и ВВ, чији је пуномоћник Владислав Костић, адвокат из ..., ради накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, одлучујући о ревизији тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3136/18 од 10.12.2018. године, у седници одржаној 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3136/18 од 10.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3136/18 од 10.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 221/17 од 04.10.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени да му за одређени период исплате накнаду за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора у износима са каматом ближе описаном у том делу изреке и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3136/18 од 10.12.2018. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену оба тужена су благовремено изјавила ревизије због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права, јер је питање исплате

накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом тужених у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Ревизије нису дозвољене ни као редовне на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду дана 05.05.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 185.840,00 динара.

С обзиром да је вредност предмета спора испод динарске противвредности од 40.000 евра, то ревизије нису дозвољене.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић